Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **KOMISJONI MÄÄRUS (EMÜ) nr 100/72,**

14. jaanuar 1972,

milles sätestatakse loomatoiduks ettenähtud suhkru denatureerimise üksikasjalikud eeskirjad

(EÜT L 12 , 15.1.1972, lk 15)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2351/72, 8. november 1972,	L 253	11	9.11.1972
►**M2**	Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2847/72, 29. detsember 1972,	L 299	4	31.12.1972
►**M3**	Komisjoni määrus (EMÜ) nr 3475/80, 30. detsember 1980,	L 363	69	31.12.1980
►**M4**	Komisjoni määrus (EMÜ) nr 3819/85, 30. detsember 1985,	L 368	25	31.12.1985
►**M5**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 260/96, 12. veebruar 1996,	L 34	16	13.2.1996

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EMÜ) nr 100/72,

14. jaanuar 1972,

milles sätestatakse loomatoiduks ettenähtud suhkru denatureerimise üksikasjalikud eeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 1967. aasta määrust nr 1009/67/EMÜ suhkruturu ühise korralduse kohta, ([1]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2727/71, ([2]) eriti selle artikli 9 lõiget 8 ja artiklit 38,

ning arvestades, et:

nõukogu 17. oktoobri 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 2049/69, milles sätestatakse loomatoiduks ettenähtud suhkru denatureerimise üldeeskirjad, ([3]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2863/71, ([4]) ei sisalda edasisi sätteid, mis käsitleksid denatureerimislisatasu tõendi kohaldamist; asjakohased üksikasjalikud eeskirjad sisaldusid komisjoni 20. oktoobri 1969. aasta määruses (EMÜ) nr 2061/69, millega sätestatakse loomatoiduks ettenähtud suhkru denatureerimise üksikasjalikud eeskirjad, ([5]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 772/71 ([6]); määrust (EMÜ) nr 2061/69 on juba mitu korda muudetud ning vaja on uusi olulisi muudatusi; selguse huvides tuleks loomatoiduks ettenähtud suhkru denatureerimise üksikasjalikud eeskirjad koondada uude määrusse;

määrus (EMÜ) nr 2049/69 näeb ette kaks viisi denatureerimislisatasu kindlaksmääramiseks: ühtselt kogu ühenduses või pakkumismenetluse teel; selle menetluse üksikasjalikud eeskirjad võib enamasti kujundada määruses (EMÜ) nr 394/70 ([7]) sisalduvate sätete järgi pakkumiste kohta suhkru eksporditoetuste määramiseks;

on vaja sätestada denatureerimislisatasu tõendi saamise tingimused ning täpsustada teatavad seda tõendit käsitlevad halduseeskirjad;

võttes arvesse eelkõige koguselisi kadusid, mis üldiselt tekivad denatureerimisprotsessi käigus, tuleks võimaldada lubatud kõikumist denatureeritud suhkru koguse ja selle koguse vahel, mis on märgitud denatureerimislisatasu tõendil; samasugust lubatud kõikumist võib kasutada, arvutades tagatise summat, millest jäädakse ilma, kui tõendil märgitud suhkrukogusest denatureeriti vaid osa;

siseturu nõuetekohaseks toimimiseks peab turg olema võimalikult paindlik; sel eesmärgil tuleks sätestada, et denatureerimislisatasu tõend loovutatakse või vahetatakse ettenähtud formaalsuste kohaselt; peale selle peaks denatureerimislisatasu tõend, mis annab õiguse lisatasu saamiseks ja toob kaasa kohustuse kõnealuse suhkru denatureerimiseks, kehtima sellise ajavahemiku vältel, mis lubaks loomasöödatootjatel teha pikaajalisi korraldusi;

denatureerimislisatasu võib maksta üksnes loomatoiduks ettenähtud suhkru puhul; seepärast tuleb kindlaks määrata konkreetsed denatureerimisprotsessid, mida tuleb kasutada, et makstaks denatureerimislisatasu; samuti tuleb sätestada range järelevalve eri operatsioonide üle ning eelkõige see, et denatureerimiskohad tuleb eelnevalt kooskõlastada;

kuna denatureeritud suhkrut tuleb kasutada üksnes loomatoiduks, peavad liikmesriigid võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada denatureeritud suhkru eesmärgipärane kasutamine;

([1]) EÜT 308, 18.12.1967, lk 1.
([2]) EÜT L 282, 23.12.1971, lk 8.
([3]) EÜT L 263, 21.10.1969, lk 1.
([4]) EÜT L 288, 31.12.1971, lk 1.
([5]) EÜT L 263, 21.10.1969, lk 19.
([6]) EÜT L 85, 15.4.1971, lk 18.
([7]) EÜT L 50, 4.3.1970, lk 1.

▼B

käesolevas määruses määratletud denaturantide kontrollimine on näidanud, et toote kontrollimise tulemused võivad vahel erineda mõistetes sätestatutest; need tulemused ei pea olema rangelt täpsed; tuleks lubada teatavat tehnilist kõikumist piiritletud alammäärades;

toorsuhkru toiteväärtus sõltub eelkõige tema sahharoosisisaldusest; seepärast tuleks kohandada standardkvaliteedist erineva kvaliteediga toorsuhkru lisatasu, arvestades kõnealuse suhkru saagist;

lisatasude kohandamise sätestamine võib olla majanduslikult õigustatud, kui suhkru hinnad kindlaksmääratud aja jooksul muutuvad;

et tagada kõikide denatureerimist käsitlevate sätete järgimine, tuleks lisatasu maksta alles pärast denatureerimist vastavalt kõnealustele sätetele; et vältida liigseid kulutusi järelevalvele, ei tohiks lubada denatureerimislisatasu ettemaksmist;

käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas suhkruturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

Pakkumismenetlused

Artikkel 1

Pakkumise tingimustega võidakse sätestada maksimumkogus.

Artikkel 2

1. Pakkumismenetluse lisatasude kindlaksmääramiseks korraldab asjaomane sekkumisamet.

2. Sekkumisamet koostab pakkumiskutse.

Pakkumiskutse avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Sekkumisamet võib avaldada pakkumiskutse või lasta selle avaldada ka mujal.

3. Pakkumiskutse avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas* vähemalt kümme päeva enne pakkumiste esitamise tähtaja lõppu.

4. Pakkumiskutses märgitakse pakkumise tingimused ja vajaduse korral eelkõige denatureerimislisatasu maksimumsumma, pakkumise miinimumkogus ning maksimumkogus pakkuja kohta.

Artikkel 3

1. Kui olukord ühenduse suhkruturul seda nõuab, võidakse välja kuulutada alaline pakkumine.

Alalise pakkumise kehtivusajal korraldatakse osapakkumisi.

2. Alalise pakkumise kutse avaldatakse üksnes pakkumise väljakuulutamiseks. Avaldatud pakkumiskutset võib muuta või asendada alalise pakkumise kehtivusaja jooksul. Pakkumiskutset muudetakse või kutse asendatakse, kui pakkumise tingimusi muudetakse kõnealuse kehtivusaja jooksul.

3. Pakkumiste esitamine esimesele osapakkumisele:

a) algab päeval, mil alalise pakkumise kutse avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*, ning

b) lõpeb kell 9.30 esimesel kolmapäeval pärast kümnendat avaldamisjärgset päeva.

4. Pakkumiste esitamine teisele ja igale järgmisele osapakkumisele:

a) algab esimesel tööpäeval pärast eelmise perioodi lõppu ning

b) lõpeb järgmise nädala kolmapäeval kell 9.30.

▼B

5. Juhul, kui kuulutatakse välja alaline pakkumine, kohaldatakse käesoleva jaotise järgmiste artiklite sätteid kõikide osapakkumiste suhtes.

Artikkel 4

1. Pakkujad esitavad kirjalikud pakkumised sekkumisametile kviitungi vastu või saadavad pakkumised sekkumisametile tähtkirja, teleksi või telegrammi teel.

2. Pakkumises märgitakse:

a) pakkumismenetlus, millega pakkumine on seotud;

b) pakkuja nimi ja aadress;

c) denatureeritava suhkru tüüp ja kogus;

d) kavandatav denatureerimislisatasu summa 100 kilogrammi kohta selle liikmesriigi vääringus, kus asub sekkumisamet, millele pakkumine tehakse.

Sekkumisametid võivad nõuda lisateavet.

3. Pakkumine kehtib üksnes juhul, kui:

a) enne pakkumiste esitamise tähtaja lõppu on tõendatud, et pakkuja on esitanud pakkumiseks ettenähtud tagatise;

b) sellele on lisatud pakkuja avaldus selle kohta, et kui tema pakkumine denatureerimislisatasu saamiseks (edaspidi "lisatasu") on edukas, teeb ta taotluse denatureerimislisatasu tõendi (edaspidi "tõend") saamiseks denatureeritava suhkru koguse kohta ning esitab selleks ettenähtud tagatise.

4. Pakkumises võib seada tingimuse, et seda võib käsitleda esitatuna üksnes juhul, kui pakkumise vastuvõtmine hõlmab kogu pakkumises märgitud kogust või selle kindlaksmääratud osa.

5. Arvesse ei võeta pakkumist, mis ei ole esitatud vastavalt käesoleva artikli sätetele või mis sisaldab muid tingimusi kui need, mis on pakkumiskutses märgitud.

6. Kui pakkumine on esitatud, ei või seda tagasi võtta.

Artikkel 5

1. Pakkumiskutses nõutav tagatis on ►**M5** 0,73 ◄ arvestusühikut 100 kg valge või toorsuhkru kohta.

2. Pakkuja võib esitada tagatise sularahas või garantiina asutuselt, mis vastab selle liikmesriigi sätestatud kriteeriumidele, kus pakkumine esitati.

Iga liikmesriik teavitab komisjoni sellise garantii andmiseks volitatud asutustest ja eelmises lõigus nimetatud kriteeriumidest ning komisjon teavitab omakorda teisi liikmesriike.

Artikkel 6

1. Sekkumisamet vaatab pakkumised läbi kinnisel istungil. Pakkumiste läbivaatusel osalevatelt isikutelt võetakse vaikimisvanne.

2. Esitatud pakkumistest teatatakse viivitamata komisjonile.

Artikkel 7

1. Välja arvatud juhul, kui otsustatakse, et ühtegi pakkumist ei võeta vastu, ning ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, määratakse lisatasu kõikidele pakkujatele, kelle pakkumine ei ületa lisatasu maksimumsummat.

2. Kui pakkumismenetluseks on kindlaks määratud maksimumkogus, võetakse vastu see pakkumine, milles pakutakse madalaim lisatasu summa. Kui kõnealune pakkumine ei kata täielikult maksimumkogust, võetakse vastu pakkumised, mis sisaldavad suuruselt järgmisi pakutud lisatasu summasid.

▼B

3. Kui lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt põhjustaks ühe pakkumise vastuvõtmine maksimumkoguse ületamise, võetakse kõnealune pakkumine vastu üksnes maksimumkogusele vastava koguse ulatuses.

Samale lisatasule tehtud pakkumisi, mis nende vastuvõtmisel põhjustaksid maksimumkoguse ületamist, võetakse arvesse võrdeliselt igas pakkumises märgitud kogusega.

Artikkel 8

1. Pakkumise vastuvõtmisega kaasneb:

a) õigus saada koguse kohta, millele lisatasu anti, tõend, kus muu hulgas on esitatud pakkumises määratletud lisatasu;

b) kohustus taotleda sellist tõendit kõnealuse koguse kohta sekkumisametilt, millele pakkumine esitati.

2. Pakkumise vastuvõtmisest tulenevad õigus ja kohustus ei ole loovutatavad. Kõnealust õigust tuleb kasutada ja kõnealune kohustus tuleb täita kaheksateistkümne päeva jooksul pärast pakkumiste esitamise tähtaja lõppu.

Artikkel 9

1. Sekkumisamet teatab viivitamata kõigile pakkujatele pakkumismenetluses osalemise tulemustest. Samuti saadab sekkumisamet edukatele pakkujatele teatise pakkumise vastuvõtmisest.

2. Pakkumise vastuvõtmise teatises märgitakse vähemalt:

a) pakkumismenetlus, millega pakkumine on seotud;

b) kogus, mille kohta lisatasu määratakse;

c) punktis b märgitud koguse kohta makstav lisatasu.

Artikkel 10

1. Välja arvatud vääramatu jõu korral, tagastatakse pakkumistagatis koguse eest, mille kohta:

a) pakkuja:

— ei ole oma pakkumist tagasi võtnud,

ja

— on kindlaksmääratud tähtaja jooksul ja kehtestatud tingimustele vastavalt esitanud taotluse tõendi saamiseks;

või

b) ei ole ühtegi pakkumist vastu võetud.

2. Tagatis tagastatakse viivitamata.

3. Vääramatu jõu korral määrab sekkumisamet vajalikud meetmed, mida ilmnenud asjaolude suhtes rakendada.

II JAOTIS

Denatureerimislisatasu tõendid

Artikkel 11

1. Tõendi võib saada ainult enne denatureerimist tehtud taotluse alusel.

2. Pärast sellise taotluse saamist väljastavad liikmesriigi pädevad asutused tõendi üksnes juhul, kui:

a) taotluse esitamise ajal:

— kehtib kogu ühenduses ühtselt kindlaksmääratud lisatasu, või

— on taotleja pakkumine lisatasu saamiseks osutunud edukaks; ja

b) on tõendatud, et taotleja on esitanud denatureerimistagatise, mis garanteerib suhkru denatureerimise tõendi kehtivusajal.

▼B

Artikkel 12

1. Taotlus tõendi saamiseks esitatakse kirjalikult.

2. Taotluses tuleb märkida:

a) taotleja nimi ja aadress;

b) denatureeritava suhkru tüüp ja kogus;

c) vajaduse korral teatis pakkumise vastuvõtmise kohta, millega taotlus on seotud.

Liikmesriikide pädevad asutused võivad nõuda lisateavet.

Artikkel 13

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse sätete kohaldamist, lasevad liikmesriikide pädevad asutused tõendi trükkida oma riigis.

2. Tõendil märgitakse eelkõige:

a) omaniku nimi ja aadress;

b) taotluse esitamise kuupäev;

c) denatureeritava suhkru tüüp ja kogus;

d) antud kohas denatureeritava suhkru päevane miinimumkogus;

e) tõendit välja andva liikmesriigi vääringus vastavalt olukorrale üks järgmistest:

— kogu ühenduses ühtselt kehtestatud ja taotluse esitamise päeval kehtiv lisatasu kõnealuse suhkru kvaliteedirühma kohta,

— pakkumismenetluse tulemusena kindlaksmääratud lisatasu;

f) tõendi viimane kehtivuspäev.

3. Tõend koostatakse vähemalt kahes eksemplaris: üks tõendi omanikule, teine tõendi koostanud liikmesriigi pädevale asutusele.

Artikkel 14

1. Tõendi väljaandmisega kaasneb:

a) õigus saada tõendil märgitud lisatasu kõnealuse koguse kohta pärast denatureerimist;

b) kohustus suhkru denatureerimiseks vastavalt tõendiga sätestatud tingimustele.

2. Kui denatureeritud suhkru kogus ei ületa tõendil märgitud kogust rohkem kui 2 % võrra, loetakse see denatureerituks kõnealuse dokumendi kohaselt.

3. Kui denatureeritud suhkru kogus ei ole rohkem kui 2 % võrra väiksem tõendil märgitud kogusest, loetakse denatureerimiskohustus täidetuks.

Artikkel 15

1. Tõendist tulenev kohustus ei ole loovutatav.

Tõendist tuleneva õiguse võib tõendi valdaja tõendi kehtivusaja jooksul loovutada.

2. Ühe tõendi võib loovutada üksnes:

a) ühele ülevõtjale;

ja

b) kogu tõendil märgitud koguse ulatuses.

3. Loovutamine jõustub alates kuupäevast, mil tõendi välja andnud liikmesriigi pädev asutus märgib kõnealusele tõendile ülevõtja nime ja aadressi ning märkuste tegemise kuupäeva ja kinnitab märkused oma pitsatiga.

Üksikasjad märgib tõendile selle omanik. Ülevõtja ei tohi oma õigust edasi ega tõendi omanikule tagasi anda.

▼B

Artikkel 16

1. Tõend kehtib alates selle väljaandmise kuupäevast kuni väljaandmise kuule järgneva üheteistkümnenda kuu lõpuni. Tõend loetakse väljaantuks päeval, mil esitati taotlus kõnealuse liikmesriigi pädevale asutusele.

2. Tõenditaotlused, mille pädev asutus saab puhkepäeval või pärast kella 16.00 tööpäeval, loetakse esitatuks esimesel taotluse saamise päevale järgneval tööpäeval.

▼M3

3. Käesolevas määruses ettenähtud kellaajad on antud Belgia aja järgi.

▼B

Artikkel 17

1. Denatureerimistagatise summa on ►M5 1,46 ◄ arvestusühik 100 kg suhkru kohta.

2. Taotleja võib esitada tagatise sularahas või garantiina asutuselt, mis vastab selle liikmesriigi sätestatud kriteeriumidele, kus esitati taotlus tõendi saamiseks.

Kohaldatakse artikli 5 lõike 2 teise lõigu sätteid.

Artikkel 18

1. Kui denatureerimiskohustust ei ole täidetud ja kui lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti, jääb tagatise esitaja tagatisest ilma. Tagatis, millest ilma jäädakse, on võrdne järgmiste koguste vahega:

a) 98 % tõendil märgitud suhkru kogusest;

ja

b) tegelikult denatureeritud suhkru kogus.

Kui denatureeritud suhkru kogus on väiksem kui 2 % tõendil märgitud kogusest, jääb tagatise esitaja ilma kogu tagatisest.

2. Kui denatureerimine vastavalt tõendiga sätestatud tingimustele ei ole võimalik vääramatu jõuna käsitatavate asjaolude tõttu ning kui on esitatud taotlus nende asjaolude arvesse võtmiseks, määrab asjaomane liikmesriik vajalikud meetmed, mida ilmnenud asjaolude suhtes rakendada.

3. Tagatis tagastatakse viivitamata, kui suhkur on denatureeritud vastavalt tõendiga sätestatud tingimustele.

III JAOTIS

Denatureerimine

Artikkel 19

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, mis kontrollivad denatureerimist ning tagavad, et denatureeritud suhkrut kasutatakse üksnes loomatoiduks.

2. Suhkur denatureeritakse ettevõttes, mille on heaks kiitnud liikmesriik, kus denatureerimine toimub.

Liikmesriigid kiidavad heaks üksnes suhkrut või segasööta valmistavad vabrikud või laod, kus denatureerimist on võimalik tõhusalt kontrollida.

3. Päevane denatureeritava suhkru miinimumkogus ühes kohas on 20 tonni.

Liikmesriigid võivad kindlaks määrata ka muu miinimumkoguse.

4. Asjaomane isik teatab lõikes 1 märgitud asutusele järelevalve võimaldamiseks piisava ajavaruga kirjalikult järgmised andmed:

a) tema nimi ja aadress;

▼B

b) denatureeritava suhkru tüüp ja kogus;

c) koht, kus suhkrut hakatakse denatureerima;

d) arvatav denatureerimiseks kuluv aeg.

Liikmesriigid võivad nõuda lisateavet.

Artikkel 20

1. Kui tõendi omanik või ülevõtja kavatseb suhkrut denatureerida teises liikmesriigis kui selles, kus tõend on välja antud:

a) tagastab ta tõendi selle välja andnud liikmesriigi pädevale asutusele (edaspidi "väljastanud asutus") ning teavitab kõnealust asutust kirjalikult oma kavatsusest;

b) taotleb ta pädevalt asutuselt selles liikmesriigis, kus suhkrut hakatakse denatureerima (edaspidi "väljamakseasutus"), tõendi, mis asendab esimest tõendit.

2. Kui kohaldatakse lõiget 1:

a) saadab väljastanud asutus pärast tõendi ehtsuse kontrollimist selle viivitamata väljamakseasutusele;

b) annab väljamakseasutus välja uue tõendi, mis sisaldab vähemalt väljastanud asutuse väljaantud tõendil esitatud teavet ning eelkõige taotluse esitamise kuupäeva. Väljamakseasutus muudab siiski vajaduse korral artikli 13 lõike 2 punktis d sätestatud teavet ning lisatasu väljendatakse selle liikmesriigi vääringus, kus asub väljamakseasutus;

c) teavitab väljamakseasutus väljastanud asutust niipea, kui kõnealune suhkrukogus on denatureeritud vastavalt tõendiga sätestatud tingimustele, et saaks kohaldada artikli 18 sätteid.

Artikkel 21

1. Lisatasu maksab liikmesriik, kus suhkur denatureeriti.

2. Lisatasu makstakse üksnes juhul, kui:

a) suhkur denatureeriti heakskiidetud ettevõttes järelevalve all ühe lisas loetletud protsessi käigus;

b) päevane denatureeritud suhkru kogus ühes kohas oli:

— vähemalt 20 tonni, või

— vähemalt lõikes 1 nimetatud liikmesriigi kehtestatud miinimumkogus.

Artikkel 22

1. Standardkvaliteedist erineva kvaliteediga toorsuhkru lisatasu korrutatakse koefitsiendiga.

2. Koefitsient saadakse, jagades kõnealuse toorsuhkru saagis arvuga 92. Saagis arvutatakse vastavalt nõukogu 9. aprilli 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 431/68 (millega määratakse toorsuhkru standardkvaliteet ja ühenduse piiripunkt suhkru CIF-hindade arvutamiseks) ([1]) artikli 1 sätetele.

Artikkel 23

Juhul, kui:

— ühtselt kindlaksmääratud lisatasu korral lisatasu tõendi taotluse esitamise või

— pakkumismenetlusega kindlaksmääratud lisatasu korral pakkumiste esitamise tähtaja lõpu

ja denatureerimise vahel muutuvad määrusega nr 1009/67/EMÜ kindlaksmääratud hinnad, võib sätestada lisatasude kohandamist.

([1]) EÜT L 89, 10.4.1968, lk 3.

▼B

Artikkel 24

1. Lisatasu makstakse:

a) kõige varem siis, kui on tõendatud, et suhkur on denatureeritud vastavalt tõendil sätestatud tingimustele;

b) hiljemalt selle kuu lõpul, mis järgneb kuule, mil esitati punktis a osutatud tõendusmaterjal.

2. Lisatasude ettemaksed ei ole lubatud.

IV JAOTIS

Üldsätted

Artikkel 25

1. Kui denatureeritud suhkrut saadetakse ühest liikmesriigist teise, saab tõendada, et tegu on suhkruga, mis on denatureeritud ühe lisas loetletud protsessi käigus, üksnes esitades sihtliikmesriigile määruse (EMÜ) nr 542/69 ([1]) artikliga 39 sätestatud dokumendi T2 või määruse (EMÜ) nr 2313/69 ([2]) artikliga 1 sätestatud dokumendi T2L, mille 31. jagu sisaldab lisaks kaupade kirjeldusele üht järgmistest märkustest:

▼M2

"Denatureret sukker"

▼B

"Denaturierter Zucker"

▼M2

"Denatured sugar"

▼B

"Sucre dénaturé"

"Zucchero denaturato"

"Gedenatureerde suiker"

▼M3

"Μετουσιωμένη ξάχαση"

▼M4

"Azúcar desnaturalizado"

"Açcacar desnaturado"

▼B

2. Lõikes 1 sätestatud märkuse teeb eksportiva liikmesriigi pädev asutus üksnes juhul, kui kõnealune suhkur on denatureeritud ühe lõikes 1 osutatud protsessi käigus. Märkuses peab samuti olema näidatud 100 kilogrammi suhkru denatureerimiseks kasutatud toote tüüp ja kogus.

Artikkel 26

Käesolevas määruses nõutud teave koguste kohta viitab toorsuhkru puhul *tel quel* kaalule.

Artikkel 27

Käesolevaga tühistatakse määrus (EMÜ) nr 2061/69.

Seda kohaldatakse siiski nende toimingute puhul, mille kohta anti välja tõend kõnealuse määruse kehtivusajal.

([1]) EÜT L 77, 29.3.1969, lk 1.
([2]) EÜT L 295, 24.11.1969, lk 8.

▼B

Artikkel 28

Käesolev määrus jõustub 15. jaanuaril 1972.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

LISA

I. **Üldtingimused**

Kui denatureerimisel kasutatavate ja III jaos määratletud toodete ametliku kontrolli käigus leitakse erinevus kontrolli tulemuse ja nende toodete koostisosade kindlaks määratud miinimumsisalduse vahel, lubatakse järgmisi hälbeid (tehnilisi kõikumisi):

a) toorvalgusisalduses: 2 ühikut;

b) rasva kogusisalduses: 10 % ettenähtud miinimumsisaldusest;

c) vee-, kaltsiumi- ja kaltsiumkarbonaadisisalduses: 1 ühik.

II. **Denatureerimisprotsessid**

1. Kui suhkur on ette nähtud kariloomade toiduks, denatureeritakse see homogeense seguga, milles iga 100 kilogrammi suhkru kohta on vähemalt:

a) 2,5 kg kalajahu või loomajahu ja

1 kg kõrge viskoossusega punduvat tärklist;

või

b) 4 kg kriiti ja 1 kg lambaläätsejahu.

Kui kasutatakse kalajahu, võib kilogrammi kõrge viskoossusega punduvat tärklist asendada 1 kg denatureeritud või denatureerimata soolaga.

2. Kui suhkur on ette nähtud kasutamiseks piimaasendajaga segasöödas ning kõnealuse sööda valmistamise ajal kontrollitakse seda füüsiliselt, võib kõnealune liikmesriik asjaomase isiku taotluse kohaselt lubada suhkru denatureerimist homogeense seguga, milles on 100 kg suhkru kohta vähemalt 3,5 kg denatureeritud või denatureerimata soola, kui sel viisil denatureeritud suhkur lahustatakse vähemalt 25 kg punduvas tärklises ning seejärel kuivatatakse valtskuivatis.

3. Kui suhkur on ette nähtud mesilaste toiduks, denatureeritakse see homogeense seguga, milles iga 100 kg suhkru kohta on:

a) 0,050 kg oktoatsetüülsahharoosi;

või

b) 0,125 kg küüslaugupulbrit, millele on lisatud 0,050 kg pulbrilist taimset sütt;

▼M1

või

c) 0,250 kg raud(III)oksiidi; sel juhul peab segu värvus olema selgelt vahemikus tumepunasest pruunini.

▼B

4. Kui suhkur on ette nähtud rohesööda sileerimiseks, denatureeritakse see:

a) vastavalt lõike 1 punktile a;

või

b) vastavalt lõike 1 punktile b; sellisel juhul võib 4 kg kriiti asendada 2 kg kõrge viskoossusega punduva tärklisega;

või

c) homogeense seguga, kus iga 100 kg suhkru kohta on 25 kg denatureeritud või denatureerimata soola, 1,9 kg raud(II)sulfaati ning 0,01–0,03 kg patendisinist V (EMÜ nr E131).

III. **Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *kalajahu* – toode:

a) mis on saadud eri kalade või kalaosade kuivatamisel ja jahvatamisel;

b) mille toorvalgusisaldus 12 % veesisaldusega kaupade puhul ei ole väiksem kui 55 %;

c) mille rasva kogusisaldus kuivaine põhjal arvutatuna ei ole väiksem kui 6 %;

d) millel on iseloomulik lõhn;

2. *loomajahu* – toode:

▼B

a) mis on saadud soojavereliste maismaaloomade rümpade ja rümbaosade kuivatamisel ja jahvatamisel, mis on läbinud auruga kõrgsurvetöötluse ning võivad seejärel olla rasvatustatud ekstraheerimise teel;

b) milles peaaegu ei ole karvu, harjaseid, sulgi, sarvi, kapju, sõrgu, nahka ega mao ja soolestiku sisu;

c) mille toorvalgusisaldus 12 % veesisaldusega kaupade puhul ei ole väiksem kui 50 %;

d) mille rasva kogusisaldus kuivaine põhjal arvutatuna ei ole väiksem kui 6 %;

3. *kriit* – toode:

a) mis sisaldab vähemalt 90 % kaltsiumkarbonaati ($CaCO_3$);

b) mille analüüs näitab 35 % või kõrgemat kaltsiumisisaldust (Ca);

4. *lambalääts* (*Trigonella phoenum graecum*) – toode:

a) millel on iseloomulik lõhn;

b) mis sisaldab trigonelliini;

c) mille analüüs näitab vähemalt 25 % toorvalgusisaldust ning vähemalt 5 % rasva kogusisaldust;

5. *kõrge viskoossusega punduv tärklis* –

modifitseeritud või modifitseerimata tärklis, millel on teatavad minimaalsed filtreerimist takistavad omadused, mida tuleb kontrollida järgmise katsega.

Panna katseklaasi:

99 g valget kristallsuhkrut;

1 g testitavat toodet.

Lisada 200 ml vett.

Segu loksutada või segada kolm tundi temperatuuril 25 °C.

Filtreerumist kontrollida järgmiselt.

Valada 20 ml segu 45 mm läbimõõduga Büchneri lehtrisse, mis on kaetud Schleicheri ja Schülli tuhavaba filterpaberiga (Prolabo must lint) ning asetatud kolbi 10 cm elavhõbedasambale vastava vaakumi alla.

Kahe minuti jooksul filtreerunud kogus ei tohi ületada 6 ml;

6. *sool* – naatriumkloriid (NaCl);

7. *raud(III)oksiid* – toode, mis sisaldab vähemalt 50 % Fe_2O_3, mille värvus on vahemikus tumepunasest pruunini ning mis on peenestatud selliselt, et 90 % tootest läbib 0,10 mm avadega sõela.